

[Henning Philipson.]

have bygget, ikke alene betragtet for landet som helhed, men så sandelig også i forhold til det, vi tidligere har været inde på, nemlig hvordan det ser ud med den forhåndenværende arbejdskraft, hvordan det ser ud med industriudviklingen og befolkningsunderlaget i det hele taget i de forskellige egne af landet. Hvis man havde dette styringsinstrument, ville det efter min opfattelse være betydelig nemmere for boligministeren at styre udviklingen, uanset hvilket navn boligministeren i øvrigt havde.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget mere ud over, at jeg bemærkede mig, at hr. Dahlgaard med interesse ville høre, hvad vi havde at sige om disse forslags relevans til spørgsmålet om Danmarks indtræden i EF eller ej. Nu kunne jeg godt tænke mig, at hr. Dahlgaard i det hele taget lyttede med mere interesse, end han er vant til, når vi siger noget om boligpolitik. Jeg ved, han kunne lære en hel del af det. Det er ikke sikkert, hr. Dahlgaard er enig med mig, men det forekommer mig altså, at han kunne lære en hel del, hvis han ville lytte noget mere, og ikke kun i dette spørgsmål. Men lad mig så gøre det helt klart, at spørgsmålet om disse lovforslags relevans til EF ikke er afgørende for vor stilling til, om lovforslagene er rigtige eller ej. Det er i hvert fald mit synspunkt; og jeg har den opfattelse, at den dækkes af mine partifæller her i folketinget. Hermed er ikke sagt, at vi i enhver situation synes en lov er rigtig, fordi den er EF-relevant. Det kan da godt være, at disse lovforslag er EF-relevante; det betyder bare ikke, at man af samme grund skulle sige, at så vil vi ikke have dem. Det vil vi; vi synes, de er rigtige, og derfor vil vi meget gerne medvirke til dem.

Jeg skal stoppe her med at sige, at vi meget gerne vil medvirke til et hurtigt udvalgsarbejde, og vi vil meget gerne medvirke til, at disse love hurtigst muligt ser dagens lys.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg takke samtlige ordførere for en relativt velvillig og venlig behandling af de her foreliggende lovforslag.

Jeg vil først sige lidt om lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene og

dernæst om lovforslaget vedrørende momsrefusionen.

Til fru Clara Munck vil jeg godt sige, at de spørgsmål, som fru Clara Munck og andre rejste, vil jeg meget gerne se på i udvalget. Men jeg vil godt vedrørende spørgsmålet om genhusning lige give udtryk for, at der her kun er tale om genhusningspligt, når der sker en fordobling af lejen. Der er altså ikke genhusningspligt i alle forhold, hvor man går ind i en genopretning af den ældre boligmasse.

Hr. Svend Jakobsen og hr. Arne Larsen har rejst spørgsmålet, om genhusningspligten kan konverteres i kroner og øre. Det er jeg villig til at drøfte, men jeg vil pege på, at vi her naturligvis også skal påse, at der er et vist incitament for lejeren til at blive i det moderniserede, så man ikke i alle forhold skal gå ind i en genhusningsproblematik.

Det er rigtigt, at der er et problem med, at nogle ejere kun ejer en enkelt ejendom og måske derfor kan have vanskelighed ved helt ved egen hjælp at klare genhusningsproblemet. Jeg har med parterne drøftet problemerne omkring genhusningskontorerne i relation til saneringen, og jeg tror, der vil være en mulighed for at få et fornuftigt samarbejde med disse genhusningskontorer og dermed på en smidig måde klare disse problemer.

De to forslag, som fru Clara Munck omtalte, ligner jo hinanden ret meget; der er dog den afgørende forskel, at det her fremsatte forslag især omfatter de meget store moderniseringer og større bygningsændringer, hvorimod det tidligere fremsatte forslag også i høj grad tager hensyn til mindre ændringer.

Jeg vil understrege, at den forrentning, som ejerne i dag får fra investeringsfonden, er 6½ pct. De vil altså ved at investere deres penge i en forbedring af deres egen ejendom kunne få den samme forrentning ved at lade pengene arbejde og gøre godt her i stedet for at lade dem blive stående i investeringsfonden. Jeg tror næsten, fru Clara Munck kan erindre, at da man i 1966 forhandlede om boligforliget, var ejernes ønske, at de penge, der her sattes hen, kunne anvendes både til modernisering, til sanering og til genopretning, og ejerne var på